

Danici

Puše vjetar i nikog nema osim mene i susjede Vene. Eno je, bježi odmah u kuću. Uvijek je čangrizavo ubijala našu popodnevnu dječju pjesmu. S prozora bi nam vazdan vikala tu, u dvorište, da *što joj kvarimo pošteno zarađeni san*. Onda bismo sestra i ja pohitale u okrilje bakine tople ljubavi.

Osamdeset četiri duge bakine godine jutros urezane u drveni križ, reducirane na dvije znamenke i slovo G. Ništa da im oda počast, ni cvijeće s tržnice, jer i njega je okrznuo virus. Plačem.

A Vena se pojavljuje na svom pragu s buketićem krasnih, svijetlih ruža.

Marta Bandur, 4.b

Šk. god. 2019./20.

Najuspješniji rad u kategoriji radova učenika srednjih škola u Republici Hrvatskoj na nagradnom natječaju *Posadi priču!* – Noć knjige 2020.